

приятелъ. Тъкмо въ моментъ на голѣмо отчаяние и обезсърдчаване, една мисълъ или едно чувство се приближава къмъ човѣка, тихо му пошепва нѣщо на ухото, и състоянието му се измѣня. Тѣзи мисли и чувства наричаме Божествени. Стремете се къмъ Божественото, което единствено е въ състояние да тласне напредъ човѣшкото развитие. Докато постигне своя идеалъ, човѣкъ минава презъ мъчнотии и несгоди, но това не трѣбва да го отчайва. Тѣ сж временни. Когато желѣзарьтъ туря желѣзото въ огъня и го нагрѣва, това състояние е временно. Следъ като го тури дватри пѣти въ огъня, той ще го извади и ще го тури на наковалнята, ще го удари нѣколко пѣти, докато му даде желанната форма. Тѣй щото, не се страхувайте отъ мъчнотии и страдания, които оформяватъ човѣка. Тѣ му даватъ посока и цель въ живота. Преди да е минало презъ огъня и наковалнята, парчето желѣзо нѣмало никаква цель и предназначение. Следъ мъчнотиитѣ и страданията, то приема вече известна форма и разбира предназначението си въ живота.

Първата задача на човѣка е да оформи нѣщата, да даде форма на своитѣ мисли и чувства. Следъ това трѣбва да вложи въ тѣхъ съдържание. И най-после — да ги осмисли. И това не е достатъчно. Следъ като мислитѣ иматъ форма и съдържание, отъ голѣмо значение е начинътъ, по който се изнасятъ и произнасятъ.

Представете си, че сте написали думата